

En helming.

Det fins ingen personlig gud, det fins ingen djefvul, det fins intet helvete, det fins intet nytt Jerusalem, det fins inga andar och den fattige judiske arbetarsonen, som korsfästes i Palestina, var icke någon ställföreträdare för oss, utan vi måste själfrä vara som han, om vi skola blifva fräbste — med ett ord: hela Kristendomen är en osanning.

Gud är död för länge sedan — den som försöker lifva på hans försyn kommer att svälta ihjel. Stuta upp på att tro på honom, och börja i stället tro på dig själv! Du är icke en sådan genomförderfrad usling som presterna säga. Du är visst icke heller fullkomlig, men du är en människa — lyft upp ditt hufvud! — du tillhör ett kämpande slagte, som under långa årtusenden genom ihärdigt och modosamt arbete brutit sig fram genom hinder af alla slag från djurens ståndpunkt till vår kultur.

Men vi äro endast halfvägs. Långt derborta ligger det förlorade landet. Och det kräves otaliga offer och många heta strider måste genomkämpas, innan vi äro der vi borde vara.

Ingen gud har hittills hjälpt oss, utan det är våra bröders lidanden, uppoffringar och ansträngningar, som fört oss hit, der vi nu äro. Men stanna för all del icke här! Slå dig icke ned här bland vedervärdigheter af alla slag, utan stå upp och kämpa du också en stund och vinn något för dem, som komma efter, så att de med glädje kunna tänka på dig!

Så ut ur kyrkan. Fall ej längre tanklös ned in för de kristna af gudarne! Sag icke ja till de kristna dumbheterna! Detta lifvet är vårt allt. För hvad du

Ram för att det må bli va' lyckligt som möjligt - det
är det enda lif vi ha. Hjelp till att frälsa vårt släkte ur
mivarande andeliga och sociala missförhållanden, så att de
sanna förutsättningarne och villkoren för en verklig lycka
må komma våra lidande medmänniskor till del!

Tänk icke själviskt på dig allena, utan kom också
ihåg de millioner, som lida med dig, och på de tallo^{sa}
generationer, som komma efter!

Arbetare! Stig upp från dina knän blif upplyst,
ädel, sann och fri, och träd sedan ut i lifvet och bryt son-
der fördomarnes bojer!

Lat oss göra förverkligandet af det högsta och bästa
vi veta till vår religion! Och må den religionen bli va'
helig för oss! Må den gripa våra innersta känslor, besjåla
oss helt och hållet och bli va' vårt allvarigaste lifsintresse!

Lat gerna de Kristne ligga der inför sina gudar och
på knä söka medborgarskap i ett rike deruppe någon-
stades "bland guldmönn i det blå."

Må vi under tiden ordna oss i skaror och stridande
tränga framåt för att själva förverkliga, hvad de der blin-
de svärmarne i sin vidskräkelse bedja sina afgudar om!

Må gerna presterna i sin barnslighet jöltra om en
himmel deruppe! Lat oss under tiden ihärdigt och
utan att förtrötta arbeta för att få förhållandena bättre
här.

Och lat oss göra detta, äfven om vi ej kunna hoppas
att själve få skörda frukterna af vårt arbete! Må
vi gerna dö utan att få se det land, för hvilket vi
strida! I tron se vi det. Och vårt hopp skall bli
förverkligadt och äfven våra grafvar skola lyckligare

slagten jublande vandra fram.

Trottna ej! Äfven om din tro är mycket svag - äfven om din Kraft många gånger sviker - fall dock icke modet, utan hård ut! Glöm ej de Kanstor, som i dina bättre stunder lyckliggjort dig! Gör hvad du Kan på den plats, der du är!

Haf mod att vara ärlig och bekänn din tro, äfven om det anses för en skandal - vi ha alla älla fruktansvärande på vår sida - framtiden skall gifva oss sitt erkännande.

Viktor C. Lennstrand.